

MYŚLI
i
SŁOWA

DR. HELENA WELTSCHER

MYŚLI I SŁOWA

PRZEMYSŁ — 1939.

PRZEDRUK WZBRONIONY

36973

K. 34/2009

---

*Czytać będziesz Czytelniku,
W chwilach smutku lub radości;
Może znajdziesz Czytelniku
Coś, co w sercu Twym zagości.*

*Może jedno — ziarnko małe,
Sobie wybierzesz na stałe —
W chwilach smutku lub radości
Coś, co w sercu Twym zagości.*

---

*Dziwnie się ludziom w tym ich życiu plecie,
to za czem tęsknią, tak mocno na świecie,
Nim zdobyć mogą, to piękne marzenie
Zdobyte — Już? — To? — Tak? robią wążenie.*

*Z początku mają jeszcze miłe drganie,
Piękny nastrój — ciepłe zefirka wianie,
Gdy jutro znowu ono się powtarza
Czują, że marzeniom coś — coś — zagraża.*

*Biada, gdy ideałów więcej nie mam
to tak, jakby u mocno zamkniętych bram,
Biada, gdy bram tych otworzyć nie wążysz
Zostaniesz smutny — już więcej nie marzysz!*

---

*Ból, gdy z nienacka uderza,
to prosto do serca zmierza.
Zapominasz, gdzie rozum, gdzie serce bije?!
Wiesz, że człowiek się wśród okropnych mąk wije.*

*Czas leczy Twe rany, wypędza te wieści
Wydala to wszystko, co w sercu się mieści.
Biada — gdy porządkowi coś — coś zagraża,
bo wtedy z głębi serca oj! oj! się zdarza.*

---

*Dlaczego mam słyszeć odgłosy burzy?
Czemu mnie dochodzą walki mej duszy?
Wieczne smaganie — te wieczne rozterki
to oczekiwanie — za czemś gonitwa,
Z rana i wieczór ciągła to modlitwa.*

*Ból zawsze być musi —
choć on i dusi,
Łzy też być muszą —
choć i one duszą.*

*Woda ciała służy — łzy wzmacniają ducha,
Znowu cel życia — znowu ideał bucha,
Jest błogi spokój — ukojenie mamy
Spokojnie płyną melodyjne gamy.*

---

*„Dobra samotność” — wśród ciszy, pogody,
to tak, jak stojące, rozlane wody.
Jedno też i drugie burza poprzedza,
lecz jedno — drugie do przystani zmierza...*

*Dobra samotność wśród ciszy, pogody
to tak — jak stojące rozlane wody.*

---

*Często się u ludzi zdarza
I nie rzadko się powtarza
Gdy im czynić coś wypada
Zaraz też pytanie zada:*

Czy wypada? — nie wypada?!

*Nie dla blichtru — nie dla ludzi!
Niech Was głos sumienia zbudzi!
Niech się tak u ludzi zdarza
I niech często się powtarza.*

---

*Masz oczy otwarte dla ludzi,
mówisz: „wszystko piękne” co widzisz,
Zamkniesz oczy nie dla ludzi,
z wielu rzeczy w głębi szydzisz.*

*Gdy masz oczy otwarte dla ludzi,
potakujesz na wszystko, co widzisz.*

---

*A gdyś jest u szczytu chwały,
wtedy zewsząd Cię pochwalą,
Wokół Ciebie wielkie wały,
tych Ci ludzie nie rozwalą.*

*Choć Ci wielu też zazdrości,
lecz Ci tego nie okażą!
W wielu sercach zawiść gości,
lecz uśmiechem Cię obdarzą,*

*Wszak jesteś u szczytu chwały,
To też zewsząd Cię pochwalą,
bo czy duży — czy też mały
czują, żeś u szczytu chwały.*

---

*Czemu? To tak często w życiu bywa,
że ludziom na uczciwości zbywa!
W ważnej chwili nie rzekną słowa „N-i-e“!...
Gdzie? — Komu? — kiedy? to się dobrze wie!*

*Czemu? To tak często w życiu bywa,
że ludziom na uczciwości zbywa.
Czemu? — życiem pokierują Z-t-o-t-e-m...
Gdy ich zewsząd obrzucono błotem!*

---

*Są natury, co się mścić mogą
Cóż dalej potem — czy są sobą ?*

*Wstrzymaj się lepiej, wpierw się zastanów...
Wpierw też za — i przeciw Sobie mów!
By nie było też za późno — znów :...*

*...Bo są natury, że się mścić mogą
Lecz cóż... dalej... potem... —
...czy są sobą ?!*

---

*Takich wśród nas wielu,
co idąc do celu...
nigdy wprost nie mierzą,
W dobry skutek wierzą.*

*Różnie ludzi mamy,
słowo często łamią,
mocno ściskają dłoń...
Przed tymi Ty się b-r-o-ń.*

*Bo są, co idąc do celu,
a takich też wśród nas wielu,
nigdy wprost Ci też nie z mierzą...
W dobry skutek zawsze wierzą.*

---

*Bywa i taki, co jada do syta
i każdy też pokarm z radością wita,
Pokarm tylko brzucha — nic — tylko brzucha,
Żyje, taki pętza, jak ta ropucha.*

*Lecz bywa też i taki, co ducha ma,
wznioste, subtelne tajniki serca zna
Ten, daje pokarm — kilku jednostkom — Wam
Ale czy dużo też wśród Was takich mam?*

Pijesz letnią wodę odczuwasz   *wstręt*
Mimo, że jest oczyszczona   *z męt*
Zuchwałstwo—tchórzostwo to też letnia   *woda*
Doznaje mocno wstrętu, też dusza   *młoda*
Letnią wodę pijesz, odczuwasz   *wstręt*
Mimo, że jest oczyszczona   *z męt.*

---

*Gdy Ci się zdarza, że radzisz sam
powiadasz tedy: pomysł już mam,
W czyn też szybko pragniesz wprowadzić,
baczysz, by o nic nie zawadzić...*

*Płomień zapatu wybucha,
Siła działa — każdy słucha...*

*Gdy zaś nad tym radzi wielu wraz,
Już uczucie pustki w sercu masz.
Płomień zapatu nie wybucha,
Siła nie działa — nikt nie słucha.*

---

*Bądź obnażon do połowy
zostanie Ci jeszcze wiele.
Toczyć będą się rozmowy
wokół Ciebie — same trele.*

*Obnażon od stóp do głowy
nic już więcej nie zostaje.
Bądź! — obnażon do połowy,
a zostanie jeszcze wiele. —*

---

*Ludzi nigdy nie sądz z lica,
Lecz patrzaj w głąb.*

*Też u brzydkich piękne lica,
gdy patrzysz w głąb.*

*Ludzi nigdy nie sądz z lica,
lecz popatrz w głąb.*

---

*Często ludzie dwie etyki mają,
zaraz to w czynie odzwierciedlają:
jedną dla siebie, drugą dla ludzi,
W niejednym sercu wstręt to też wzbudzi.*

*By zaś dojść szybko do swęgo celu,
sposobów dobrych nie wybiorą z wielu:
w zapale takim zmieszać mogą obie.
Skutek — przeciwny zgotują sobie ;*

*Kieruj się jedną etyką w życiu!
Dobrze Ci będzie w tym krótkim byciu,
Nie czyń drugiemu — niemiłe Tobie,
Pamiętaj o tym — wzmocnij to w Sobie !*

---

*Płacz nie zawsze odzwierciedla
to, co też w głębi ludzi tkwi.*

*Głośny szloch, obfite łzy,
Nie zawsze prawda — wierzaj mi,*

*Płacz nie zawsze odzwierciedla,
że to — tak ból w ich głębi tkwi.*

---

*Gdy się zdarza, że dostaniesz w łeb
to tylko nie padnij! nie bądź kiep.
Poprzez rzeki, poprzez góry...
Pędź! — rozsuwaj zewsząd chmury
Bo się zdarza, że dostaniesz w łeb,
Lecz tylko nie padnij — nie bądź k-i-e-p.*

---

*Dobre słowo — w danej chwili
znaczy dużo moi mili,
Lecz nie każdy to potrafi,
choć się wielu na to sili.*

*Każde słowo -- bierz przez sito
Dobrze sflukuj, by je zmyto
z kłamstw,... obłudy,... z obliczenia,
To bierz ziarnko do zmielenia. —*

---

*Pierwszy raz, gdy słyszę z ust moich „Cham“
Skąd to przyszło, pytam zdumiony sam?
Tytuł powieści — czy komedię gram?
Toż to uczucie wstrętu — co ja znam!*

*Lecz, gdy częściej na ustach mych „Cham“
Już nie komedię też w myśli mej mam
Skąd to — już nie pytam zdumiony sam
Przyczynę tę właśnie — już dobrze znam.*

---

*Mile słowo — słodkie uczucie co znam
gdy, na ustach zawiesznie „kocham” — kocham”
Gdzie też spojrzę — wśród czego się obracam
to zawsze do tego uczucia wracam...
Tylko nie idź dalej. — Powiedz sobie stop!
Coś Ci z głębi mówi — tylko też nie hop!
Bo zniknie słowo — zniknie uczucie co znam
Już na ustach nie zawiesznie „kocham! „kocham”!*

---

*Czemu? gdy się śmiejesz, drugi mówi „udaje”
Mimo, że się ta chwila do śmiechu nadaje.
Ty, jednak czujesz, że Twój uśmiech idzie z głębi,
a słowo, że niby kłamiesz, bardzo Cię gnębi*

*Czemu? gdy się śmiejesz, drugi mówi „udaje”
Mimo, że się ta chwila do śmiechu nadaje.*

---

*Nagle, gdy odkryjesz przed kim, że talent masz,
że na tym, na owym, jakoś się dosyć znasz.
Zdumienie — słowa pochwały padają wraz
Ty zaś w Twym sercu uczucie radości masz...*

*Lecz, gdy coraz częściej pragnienie Cię kusi:
Zdaje się owemu: „tak przecież być musi“.*

---

*Gdy pragniesz rozmawiać, pytasz jak kwestię umi.
Zdziwiony, patrzy na Ciebie, nic z tego rozumi
Ni stąd — ni—zowąd same głupstwa mówi;
W początku i końcu całkiem się gubi.
Machniesz Twoją ręką — rzekniesz — oj! —
— marna biedula —
Wracaj — rozwijaj się lepiej dopiero — m-o-r-u-l-a.*

---

*Kto się sparzył na gorącym,
dmucha też na zimno:
choćby mu też było pilno,
dmucha już na zimno.*

*Tak?! — Nie?: — a może — Nie?!
Już zastanawia się!
bo się sparzył na gorącym,
dmucha już na zimno.*

---

*Dookoła zgoda —
                    każdy ręką poda,
szczerze — czy nieszczerze
                    Zgoda? — prawda? Zgoda!*

*Gdy niesnaski — kłótnie
                    uciekają „trutnie”!
Dookoła niezgoda —
                    nikt ręki już nie poda.*

---

*Oko masz, by widziało,
Ucho Twe, by słyszało,
Rozum — obu kontrola,
Taka już Boża Wola.*

*Snąć wszystko idzie składnie:
Gdy oko widzi ładnie,
Ucho też dobrze słyszy,
w zgiełku, czy znowu w ciszy.*

---

*Cóż jest godnego — pięknego na świecie?
Wśród trosk i znojów — co zewsząd nas gniecie,
Mocna — stała — wiara katolicka jest,*

*To świątynia pragnień — to siedziba dusz,
To istnienie dążeń — to odgłosy puszczy,
Zbliża, czy zdaleka zawsze dążym tam.*

*To siedziba pragnień — to kres dążeń mas,
Przypomina Chrystus, co czuwa wśród nas.
Czuwaj o Chrystusie! — Czuwaj w każdy czas!*

*Bierz w opiekę Swoją! — Bierz nas wszystkich wraz!
My Twoje dzieci — nas Boski Synu znasz...
Potężny! Wszechmocny Chrystusie Panie nasz!*

---

*...Silnym duchem mocno złączeni
Wielką miłością spokrewnieni,
Mocna wola — siła w każdym z mas,
Życie oddać gotow każdy z nas !*

9,50

106A/06

D R U K A R N I A
„J E D N O Ś Ć”
P R Z E M Y Ś Ł
R Y N E K 1 0 .

DOCHÓD PRZEZNACZONY NA F. O. N.